

ထပ်ပွင့် နှုတ်.သိမ်း.စိမ်း.ကပ်.ကပ်, နှုတ်.ကပ်.ကပ်

ဇီးကွက်၊ ငှက်တော်နှင့် ကျိုးကန်း

မိုဝ်းနု၊ ထိုလုင်ဟာနုးလိင်းမ၊
တုဝ်းမတ်.နုက်.နုနုးဟပ်
ပိဝ်ပိဝ်မုနုးမုနုးမိ ဂျမ်းဟာဝ်နုး။

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက တောကြီးတစ်တောမှာ
ကျေးငှက်သာရကာတိရစ္ဆာန်ပေါင်းစုံ
ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်ကြတယ်။

ဝမ်းလှိုင်း၊ ကပ်၊ တွင်းလှိုင်း၊

တုတ်မံမံ၊ ဟပ်မိဟူ။

လဟုတ်၊ ဟပ်၊ ဟင်းကင်း၊ ဖိုင်းဟုတ်ကောဝ်၊။

တစ်နေ့မှာ သစ်ပင်ပေါ်မှာနားနေတဲ့ ဇီးကွက်ကို
ကလေးတွေက လေးခွနဲ့ ပစ်လိုက်တယ်။

ကွန်၊လုက်.ကုင်; ဟန်းလဟုန်း,ဟပ်ယိုဝ်းန်း,
ရှူးဟိ၊မန်းမံ၊ ဟမ်ဟုမိ ကပ်,န်း,ဟိပ်လုင်မဝန်း။

ကလေးတွေပစ်လိုက်တဲ့ လောက်စာလုံးဟာ
သူ့စအိုပေါက်မှာ တစ်နေတာမို့ နာကျင်နေရှာသတဲ့။

"ကုင်္ဂ၊ ကျး၊ ကိုင်း၊ ဧကုင်္ဂ၊ ကာရ်း၊ လဟုရ်း၊ ဟပ်ယိုင်းရ်း၊
ရှား၊ ဟိ၊ ကင်း၊ မ၊ ဟမ်၊ ဟုမီ၊ ဟိပ်လုင်၊ ဟား"
လွင်ကလု တီယားရှ်းရ်း"

"ရုက်၊ ဝိုင်း၊ ဟိင်ယု၊ မှပ်ယု၊ လုင်ရမ် ကုင်္ဂ၊ ကင်း၊ ကိုင်း"

‘ကိုကျိုးရေ ကလေးတွေပစ်လိုက်တဲ့လောက်စာလုံး
စအိုဝမှာ တစ်နေလို့ ဒုက္ခရောက်နေတယ်ဗျာ။
ဘယ်သူကပေးနိုင်မလဲ မသိဘူး’
‘ကိုငှက်တော်က ဆေးဆရာကြီးပဲ ကိုဇီးကွက်ရဲ့’။

ကျားရဲ၊ ကပ်မဲ့ မှုဝ်ယာ၊ လှိုင်
ရုက်. နိဝ်း. ဟိဝ်မဲ့၊ ရွှင်၊ ကျဟူ။

ကျီးကန်းဟာ ဇီးကွက်ကို
ဆေးဆရာကြီး ဦးဌက်တော်ဆီ ခေါ် သွားတယ်။

“ မှုင်ဖျာ၊ လှိုင်ကိုင်၊ တံးကုင်၊ ကင်း၊
ကပ်၊ ကပ်၊ မ်၊ ဖျးရှ်၊ တီဟု၊ မျးတျာ။ ”

‘ ဆရာကြီး ဦးငှက်တော်ရေ
ကျွန်တော့်မိတ်ဆွေကိုဇီးကွက်ကို ဆေးကုပေးပါဦးဗျာ’ ။

"ကျေးဇူးတင်: ကျေးဇူးတင်၊ လွှဲတိရစ္ဆာန်?"

"မိကပ်.ကွဲ; မှင်ယာလှိုင်ကိုင်:

ကပ်,မှင်ကွဲ: ကပ်,ကွဲ,တိဟာဟ"

ဆေးဆရာ ဦးငှက်တော်ဟာ ကျိုးကန်းကို
'ဆေးကုသခကို ဘယ်သူပေးမှာလဲ' လို့ မေးတယ်။
ကျိုးကန်းက 'ဒီအတွက်တော့စိတ်မပူပါနဲ့၊
ဇီးကွက်မပေးရင် ကျွန်တော်ပေးပါမယ်' လို့ ပြောတယ်။

ရူကံ.သိဝ်းဟိဝ်းန, ကဝ်းမ, နမ်,မ,လူင်းမိ
ဣ,ဟော;နမ်,ဟူ။ ယာ,မဝ်ဣ,ဝ်း ဣ,ဟော;နမ်,ဟူမိ
ကဝ်းန, ရူကံ.သိဝ်းဟိဝ်းမ, ဣ,ဟော;လူင်းဝ်းန,။

ဦးငှက်တော်ဟာ ဦးဇီးကွက်ကို ရေထဲမှာဆင်းပြီး
ရေစိမ်ခိုင်းတယ်။ ဆေးမတိုက်ဘဲ ရေစိမ်ခိုင်းတဲ့အတွက်
ဇီးကွက်က ငှက်တော်ကို စိတ်ဆိုးသတဲ့။

ဟော့နမ်၊ နှိုင့်ကိး ကွန်လုက်. ကုင်းန့်၊
ဟိုမ်းမိ လုန်တုက်ကျကဝန်။
ဟန်းဟိပ်န့်၊ ဟင်ကျော့ နှ်ကျော့ကျော့
ကဝ်န့်၊ ကျးယျးယျးမဝ်နှ်မိ မိန်းပံးကျကဝန်။

ရေစိမ်တာကြာလာတော့ လောက်စာလုံးဟာပျော့ပြီး
ကျွတ်ကျသွားသတဲ့။ နာကျင်နေတာပျောက်သွားပေမဲ့
ဇီးကွက်ဟာ ဆေးကုခမပေးဘဲပျံ့ထွက်သွားသတဲ့ကွယ်။

လုက်.မှိုင်းနဲ,ကုင်မိ နုက်.သိင်းဟိုင်နဲ,
ကပ်,မဲ, မွင်းရှာန်မှိုင်းလွဲ,ကျော့, ဟွမ်းမိတွတ်နမ်။
ကပ်,နဲ,ဟပ်ကျော့: ဝယ်ကုင်းမဲ,မဲ,မိပ်ညွမ်းမိ
ကင်း,ဟိုမ်းမှိုင်း ဟွက်ဟုဟမ်း,ကိမ်း,ဝမ်း,။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ငှက်တော်ဟာ ဇီးကွက်ကို
တွေ့တဲ့နေရာတိုင်း လိုက်ထိုးဆိတ်တော့တယ်။
ဇီးကွက်ကလည်း ကြောက်တဲ့အတွက် သစ်ခေါင်းထဲမှာပဲ
ပုန်းပြီး ညအချိန်ကျမှသာ အပြင်ထွက် အစာရှာတော့သတဲ့။

လူ့ဆက်.သေ ကျေးကျေး
ဟိုနက်.သိမ်းစိုင်းနဲ့ဟပ်မိ၊ နှိုးပွင်းတိက်နဲ့
ငမ်းနှိုးမိ နားသီးမီးကျာမိဝန်း။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး အာမခံသက်သေဖြစ်တဲ့
ကျိုးဟာ လျော်ကြေးအဖြစ် ငှက်တော်ရဲ့ဥတွေကို
အကောင်ပေါက်အောင် ဝပ်ပေးရသတဲ့။

တိုင်းခမ်းတီ စာပေနှင့်ယဉ်ကျေးမှုကော်မတီမှ ရေးသားပြုစုသည်။

